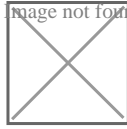

Πρόβες για τα Χριστούγεννα

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Η Μαρίνα μπήκε φουρκισμένη στο σπίτι. Κατευθύνθηκε βιαστικά στο δωμάτιό της και χτύπησε με μανία την πόρτα πίσω της. «Αν είναι δυνατόν!», φώναξε. Κοίταξε το ακορντεόν που στεκόταν πάνω στην καρέκλα της και έβγαλε έναν αναστεναγμό.

Κάθισε στο κρεβάτι της όλο νεύρα. Δεν μπορούσε να ηρεμήσει με τίποτα. Ο λόγος; Η αδερφή της, η Κατερίνα, που φέτος πήγαινε στην έκτη δημοτικού, θα μαζεύονταν σε λίγες μέρες στην κεντρική πλατεία με τους φίλους και τις φίλες της, για να παίξουν και να τραγουδήσουν κάποια πολύ όμορφα χριστουγεννιάτικα τραγούδια. Η ίδια η Κατερίνα θα τα συνόδευε αυτά τα τραγούδια με την κιθάρα της. Και όταν η Μαρίνα πλησίασε την παρέα τους, την ώρα που κάνανε πρόβα, για να τους παρακαλέσει να παίξει κι αυτή μαζί τους στη συναυλία με το ακορντεόν της, τι της απάντησε η μεγάλη της αδερφή: «Άντε φύγε, ρε μικρό»!

«Άκου, μικρό», σκέφτηκε όλο στεναχώρια η Μαρίνα. Εντάξει, μπορεί να ήταν πιο μικρή και να πήγαινε στην τετάρτη δημοτικού ακόμα, αλλά πάλι είναι τρόπος

αυτός να της μιλάει η αδερφή της; Άσε πόσο κόπο έκανε για να μάθει να παίζει αυτά τα χριστουγεννιάτικα τραγούδια. Ώρες παίδευε τα δαχτυλάκια της στα πλήκτρα, για να βρει τις σωστές νότες της μελωδίας. Ώρες παίδευε το αριστερό της χεράκι στο **πληκτρολόγιο** του ακορντεόν για να μάθει να κρατάει τον ρυθμό. Τα είχε μάθει τόσο καλά!

Ένα δάκρυ κύλησε διστακτικά στο μάγουλο της Μαρίνας. Κι όταν η Μαρίνα ήταν στεναχωρημένη έπαιζε στο ακορντεόν. Πέρασε τους **ιμάντες στήριξης** στους ώμους της, «άνοιξε» τη **φυσούνα**, για να τραβήξει αέρα το όργανο, έβαλε τα δάχτυλά της στα πλήκτρα και άρχισε να παίζει το αγαπημένο της χριστουγεννιάτικο τραγούδι, τα «*Τρίγωνα, κάλαντα*».

%accordion_trigona%

Τώρα ένιωθε καλύτερα. Η μουσική την είχε παρηγορήσει. Πίεσε τη *φυσούνα*, για να βγάλει όλον τον αέρα από το όργανο, το έβγαλε από το στήθος της και το

υ.

«Μην το βάζεις στη θήκη, θα σου χρειαστεί

σύντομα!», άκουσε μια φωνή. Γύρισε και είδε να στέκεται στην πόρτα του δωματίου της η Κατερίνα. «*Συγγνώμη που σου μίλησα άσχημα προηγουμένως, αλλά είχα αγχωθεί πάρα πολύ με τη συναυλία και... καταλαβαίνεις! Θέλω πολύ να παίζεις και να τραγουδήσεις μαζί μας! Και τι όμορφα που παίζεις! Εγώ με την κιθάρα, εσύ με το ακορντεόν, θα κάνουμε τρομερό συνδυασμό! Άντε, θα 'ρθεις για πρόβα;*»

Η Μαρίνα, λίγο σαστισμένη, δεν απάντησε αμέσως. Αλλά μετά από λίγο έσκασε ένα χαμόγελο μέχρι τ' αυτιά, έτρεξε προς την αδερφή της, την αγκάλιασε και της ψιθύρισε στ' αυτί: «*Συγχωρεμένη... μικρό!*» Η Κατερίνα γέλασε. Πέρασε το ακορντεόν της αδερφής της στον ώμο της και χέρι-χέρι πήγαν να βρουν τα υπόλοιπα παιδιά, που τους περίμεναν, για να προβάρουνε παρέα τα τραγούδια της χριστουγεννιάτικης συναυλίας.

Άκου ακόμα ένα χριστουγεννιάτικο τραγούδι που τραγούδησαν η Μαρίνα, η Κατερίνα και τα υπόλοιπα παιδιά στη συναυλία τους.

%accordion2_doxa%

Αλέξανδρος Σαββόπουλος

Ακούγεται η χορωδία του Δημοτικού Σχολείου των **Εκπαιδευτηρίων «Ο Απόστολος Παύλος»**. Το τραγούδι περιέχεται στο cd «Χριστούγεννα Μελωδικά» που ηχογραφήθηκε το 2009.